

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עמ"ש 16-01-46291 פלוגית נ' פלוני

9.10.17

כב' השופטים: ישעיהו שנלר, סג"נ, אב"ד; ד"ר קובי ורדי, סג"נ; עינת רביד

בעניין: ג.נ. (קטינה)

**המערערת: פלוגית
על-ידי ב"כ עו"ד עוז רודה**

נגד

המשיב: פלוני
על-ידי ב"כ עו"ד נסים שלם ועו"ד תימור שלם גורדון

פסק דין

השופט ישעיהו שנלר, אב"ד

1
2 1. בפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה (כב' השופט מרדכי לוי)
3 מיום 9.12.15 אשר פסק את מזונותיה ומדורה של הקטינה, ילידת (להלן: **הילדה**)
4 בתם של הצדדים אשר נישאו בשנת 2011, כאשר המשיב (להלן: **האב**) עזב את דירת
5 המגורים 2015.

6
7 2. הצדדים הסכימו בפני בית משפט קמא על מתווה דיוני, לפיו ויתרו על שמיעת ראיות
8 והסתפקו בחקירות הקצרות שנערכו בעת הדיון, החומר שהוצג לפני בית המשפט וסיכומי
9 הצדדים תוך שהוסכם כי המשיב יצרף את פנקס המקדמות לרשות המיסים – מס ערך מוסף
10 לשנת 2015.

תמצית הטענות ופסק הדין

11
12
13 3. במסגרת הדיון לפני בית משפט קמא טענה המערערת (להלן: **האם**) כי הצדדים חיו
14 ברמת חיים גבוהה, כולל נסיעות לחו"ל פעמיים בשנה, כאשר הצדדים התגוררו בשכירות
15 אולם האב שכנע אותה לעבור להתגורר בשכירות ב
16 עוד נטען כי האב , מידר את האם מפרטי הכנסתו, אולם הרוויח בעת
17 שהתגורר יחד עם האם, סכום של כ- 40,000 ₪ לחודש וכי מהנתונים העולים מפנקסי
18 המקדמות שצירף האב לסיכומיו, עולה כי הכנסתו כ- 18,680 ₪ לחודש, כאשר לטענת האם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 16-01-46291 פלונית נ' פלוני

9.10.17

1 האב הודה כי הרוויח סכומים נכבדים בתקופות שונות, דבר המעיד על פוטנציאל
2 ההשתכרות הגבוה במיוחד של האב.
3 האם העמידה את צרכיה הבסיסיים של הילדה על סכום של 6,850 ₪, ואת הוצאות המדור
4 והחזקתו על סך 1,647 ₪, המהווים לטענתה 30% מהוצאות אלו וכך גם ביקשה לחייב את
5 האב לשאת בחוגי העשרה ושיעורים פרטיים בעתיד וכך גם לשאת במחצית ההוצאות
6 הרפואיות החריגות. עוד עתרה לחיובו של האב לשאת בהוצאות גן עירייה בעלות של 800 ₪
7 לחודש במלואן. כך פרטה את הרכיבים השונים ביחס לצרכי הילדה וכשנטען כי האב אינו
8 שותף לגידולה.

9 בהתייחס להכנסותיה היא, טענה האם כי מאז הנישואין, למעט מספר חודשים בהם
10 השתכרה כ סך של 4,000 ₪ לחודש, כמעט אינה עובדת, הגם שאישרה כי היא
11 ואף אך לא ניגשה לבחינות, וכך היא גם בעלת
12

13
14 4. האב טען כי דין התביעה להידחות על הסף הואיל ולא הובא בדל ראיה בכל הקשור
15 לצרכי הילדה וכדוגמא דרישה ל- 2,000 ₪ להוצאות בגין מונייה עוד.
16 נטען כי מדובר באשה משכילה וכי בעת שנישאו, השתכרה האם כ- 7,000 ₪ נטו לחודש וכי
17 היא מוכרת בתחום ומשמשת אף . תמורת תשלום וכי באופן מכוון
18 האם לא מנצלת את פוטנציאל השתכרותה.

19 האב טען כי בניגוד לנטען, בהתאם לאישור רה"ח שלו, ממוצע שכרו כ- 10,152 ₪, כאשר
20 הוא עובד כעצמאי , תוך הפניה לפנקס המקדמות כאשר מדובר על הכנסה של
21 כ- 9,200 ₪ לחודש נטו, ומשכך הכנסתו הפנויה 2,700 ₪, זאת לאחר תשלום מדורו
22 והוצאותיו הוא וצרכיה ההכרחיים של הילדה וכך גם תשלום מחצית הגן. עוד הוסיף אישור
23 מרוה"ח בהתייחס להכנסתו לתקופה שבין ינואר לספטמבר 2015 כ- 110,000 ₪ נטו.
24 בהתייחס למגורים, הצדדים גרו בדירה קטנה ; בגודל של 50 מ"ר, אשר שייכת
25 לדודתו ועל כן שילמו שכ"ד מופחת ובעצה אחת החליטו לעבור לדירה חדשה במסגרת דיור
26 בר השגה, וכי רמת החיים הייתה בינונית תוך הפניה ליתרות חוב בחשבון הבנק והלוואות
27 שנלקחו וכי האם היא זו שסירבה לאפשר לאב לשהות עם הילדה.
28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 16-01-46291 פלונית נ' פלוני

9.10.17

- 1 בפסק דינו של בית משפט קמא, קבע בית המשפט כי האם לא צרפה לתביעתה
2 מסמכים המעידים על ההוצאות בפועל של הילדה וכך גם לא התייחסה בסיכומיה לטענה זו,
3 ואף לא ביקשה להוסיף מסמכים. יתר על כן, נוכח אשר צורף עולה כי אין הלימה בין הנדרש
4 לבין האישורים, לרבות לאחר עיון בתדפיסי כרטיסי האשראי.
5 משכך, הפנה בית המשפט להלכה המנחה בהתייחס לצרכיה ההכרחיים של ילדה ללא מדור
6 וחינוך אשר נעים בין 1,250 ₪ ל- 1,450 ₪ וכשהמדיניות השיפוטית שאין להפחית מכך.
7 בהתייחס להכנסותיה של האם, קבע בית המשפט כי היא לא צרפה כל אישור שהיא אינה
8 מועסקת, או על זכאות להבטחת הכנסה או פניה ללשכת האבטלה וכלשון בית המשפט:
9 **"...מרב הנסתר על הגלוי בענין קיומו של** "ומבלי שצורף אישור רוה"ח או
10 אישור מהגורמים המוסמכים הקשורים י, שאין לה הכנסות מהפרסום שם. כך ציין בית
11 המשפט כי האם טענה שהיא מחפשת עבודה ובכל יום שולחת קורות חיים, אך לא צרפה כל
12 ראייה לטענתה.
13 בהתאם קבע בית המשפט **"...אין בידי לקבל את טענת התובעת שאינה משתכרת. התובעת**
14 **לא הניחה כל תשתית לטענה זו ולא תמכה אותה בכל ראייה או עדות נדרשת"**.
15 בעת שנדרש בית המשפט להכנסותיו של האב, תוך בחינת אשר צורף, לרבות אישור רו"ח,
16 קבע בית המשפט כי את מזונות הילדה יש לגזור מתוך יכולת מוכחת של האב לשכר עבודה,
17 העומדת על ערכים שבין 9,200 ₪ ל- 12,000 ₪ נטו.
18 עוד הדגיש בית המשפט כי בעת פסיקת מזונות קטינים יש להתחשב בצרכיהם, אך אין
19 לבדוק את רמת חייהם.
20
21 6. בהתאם, חייב בית המשפט את האב לשלם לאם בגין מזונותיה החודשיים של
22 הילדה, סכום של 1,450 ₪ ובנוסף סך של 990 ₪ לחודש כהשתתפות במדורה של הילדה, כל
23 עוד האם מתגוררת עם הקטינה בדירה זהים. ככל שהאם תשכור דירה אחרת, ישלם האב
24 33% מדמי השכירות ועד לתקרת שווי שכירות של 3,200 ₪ לחודש. כך גם יש להתחשב
25 בקיזוז כל סכום שיתקבל בגין רכיב מדור מגורם זה או אחר. בנוסף ישלם האב סך של 250
26 ₪ עבור הוצאות אחזקת מדור.
27 עוד קבע בית המשפט כי האב יישא במחצית ההוצאות החינוכיות של הילדה לרבות תשלומי
28 מעון, ושוב תוך קיזוז של סכומים שיתקבלו מגורמים חיצוניים וכך גם יישא האב במחצית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 16-01-46291 פלונית נ' פלוני

9.10.17

1 מעלות צהרון עד לתום הלימודים בכתה ב' וכך גם במחצית שעורי עזר בלשון, מתמטיקה
2 ואנגלית, ומחצית ההוצאות הרפואיות החריגות.
3 כל האמור, מיום הגשת התביעה 9.8.15.
4 בית המשפט התייחס גם לנושא ההוצאות, בציינו כי לאור דרך הגשת התביעה, היה מקום
5 לחייב דווקא את האם בהוצאות, חרף התוצאה, אולם לאור טובת הילדה, לא פסק הוצאות.
6

טענות האם

7
8 7. האם טוענת בערעורה כי בעת שהאב עזב את הדירה, לא השאיר כל אמצעים
9 למחייתו, תוך שהיא נדרשת למערכת היחסים ביניהם.
10 כך תיארה כי המעבר לדירה בדיוור בר השגה נעשה תוך שכנועה, וכשמדובר באזור קשה
11 למגורים, כאשר גם תחבורה ציבורית סבירה לא בנמצא, כל זאת על מנת להוריד את רמת
12 החיים וליצור חובות פיקטיביים כנטילת הלוואות, הקטנת משכורתו וכשהיא נאלצת לנייד
13 את עצמה והילדה במוניות. כך חזרה האם על אשר טענה בכל הקשור לרמת החיים הגבוהה,
14 הכוללת נסיעות לחו"ל, חופשות, עיסוקיו הכלכליים של האב ומידורה, ושוב תוך חזרה על
15 הטענה להכנסת האב בסך 40,000 ש"ח לפחות לחודש. עוד הוסיפה האם כי בכל תקופת
16 נישואיהם, היא הסתמכה כלכלית על האב וכך האב פיתח את עצמו כלכלית והלך והתקדם
17 בתחומו ואילו היא נותרה מאחור ללא כל עצמאות כלכלית וזאת תוך דאגתה לגידולה של
18 הילדה.
19 עוד נטען כי לאב מקורות הכנסה נוספים "אשר היתל בבית המשפט הנכבד קמא..." וכי טעה
20 בית המשפט בקבעו כי לאב פוטנציאל השתכרות של לא פחות מ-12,000 ש"ח, כך בעיקרי
21 הטיעון.
22 לשיטתה, מדובר במזונות שאינם סבירים לאור מצבו הכלכלי של האב, וכשנטל הגידול עליה,
23 כשאינן לה כל מקור פרנסה.
24 עוד טענה האם כי היה על האב לצרף ולפרט הכנסותיו במסגרת הרצאת הפרטים, אולם הוא
25 לא עשה כן, ועל כן היה מקום לקבל את טענותיה בנושא הכנסותיו, וכי טעה בית המשפט
26 בהסתמכו על המסמכים שצורפו לקביעת שכרו, בה בשעה כי אלו אינם מעידים על ההכנסה
27 הריאלית, ובהתחשב ברמת החיים וההוצאות.
28 עוד התעלם בית המשפט מהעובדה, כי האם לא עבדה מאז נישואי הצדדים בעת שטיפלה
29 בילדה, ולא ניתן להתעלם מתרומה זו היוצרת עתה פער תהומי הזועק לשמים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46291-01-16 פלונית נ' פלוני

9.10.17

1 כך גם חזרה על כך שהאב דאג לפרנסת המשפחה וכלכלתה בתשלום כל הנדרש, כולל
2 הוצאות חינוך וכי רמת החיים הייתה גבוהה עד אשר עזב את הדירה, הגם שהמשיך לשלם
3 בתחילה את הוצאות החזקת הבית, וכשהאם המשיכה לבצע רכישות כבעבר אשר האב כיסה
4 אותן, עד שהחל להפעיל סנקציות כלכליות, כולל ביטול הרשאה בחשבון הבנק המשותף.
5 לטענת האם שגה בית המשפט בקבעו כי על הצדדים לחלוק באופן שווה בהוצאות השונות,
6 בה בשעה שאין לה כל הכנסות, וכי היא מתקשה למצוא מקום עבודה.
7 יתר על כן, בית המשפט התעלם מכך שהנתונים הכספיים והמסמכים, מצויים בידיו של האב
8 ולא בידיה כפי שהתעלם מכך שהמזונות המינימליים אינם עוסקים במשפחות ברמת החיים
9 הגבוהה, כבמקרה דנן.
10 כך גם התעלם בית המשפט מהמסמכים השונים שהוגשו, לרבות מדפי חשבון הבנק ואופן
11 כניסת הכספים לשם. אם לא די באמור, לטענת האם, נטה בית המשפט קמא לאמץ כמעט
12 במלואה את הצעת ב"כ האב לתשלום של 1,400 ₪, תוך שהיא חוזרת על הדרישות השונות
13 כפי שפורטו בתביעתה וכשבסופו של יום עותרת היא לחייב את האב לשלם בגין מזונות
14 ומדור הילדה, סכום של 8,524 ₪ לחודש.
15

טענות האב

16
17 8. האב סמך ידו על קביעות בית המשפט קמא ועל כי אין עילה להתערבות ערכאת
18 הערעור.
19 האב טוען כי טענותיה של האם אודות שכרו, עומדות בסתירה להסכמה על מתווה דיוני,
20 אשר לפיו, פסק הדין בעניין מזונות הילדה יינתן על בסיס החומר המצוי בתיק ופנקס
21 מקדמותיו של האב לרשות המיסים - המע"מ לשנת 2015. וכי טענותיה של האם הינן בגדר
22 מקצה שיפורים למתווה הדיוני באשר נחלה אכזבה מפסק הדין אשר לא ענה על ציפיותיה.
23 האם לא עתרה בשום שלב לגילוי אותם מסמכים אשר טענה להסתרתם, אלא ההפך הוא
24 הנכון, האב לא הסתיר כל מסמך ושוב הפנה למתווה הדיוני.
25 עוד טוען האב כי כל תיק המשיב ברשות המיסים היה גלוי, למעט הדו"ח של שנת 2014,
26 מכיוון שלא היה מוכן באותה העת ועל כן הוגשו פנקסי המקדמות לשנת 2015.
27 עוד הוסיף האב כי תביעת המזונות הוגשה בחודש אוגוסט 2015 והאב צירף לכתב הגנתו את
28 כלל המסמכים הרלוונטיים עד חודש יולי 2015 וכי יכולת השתכרותו הינה בין 9,200 –

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 16-01-46291 פלונית נ' פלוני

9.10.17

1 12,000 ₪ נטו וכי בשנת 2014 הייתה חריגה בשכרו בעקבות פרויקט מיוחד וחד פעמי, אשר
2 הניב לאב סכום גבוה יותר, אך לא באופן משמעותי במאזן השנתי.
3 עוד טוען האב כי כל טענותיה של האם להסתרת סכומים שהאב משתכר, הן טענות מטעות
4 במזיד ובמתכוון וכי כל ההעברות שבוצעו, הוכרזו תחת משכורת, והוכנסו לחשבון המשותף
5 אשר גם לאם גישה לחשבון זה.
6 עוד טוען האב כי לאם יכולת ופוטנציאל השתכרות, בעת שהינה אישה משכילה ורבת
7 כישרונות. האם למדה ל... ואף סיימה את ה... כמו כן לאם יש
8 אשר מכניס כספים לאם ללא פירוט מצידה לגבי ההכנסות מפרסום או ברשת
9 החברתית, הכנסות אשר האם מקבלת מחברות שונות.
10 עוד הוסיף האב כי מזונות הילדה נפסקו על דרך האומדנא לאחר שלא הוכחו רכיבי המזונות
11 ההכרחיים להם עתרה האם, מכיוון שהם נוסחו בהפרזה יתרה ובית משפט קמא אף פסק כי
12 אין הלימה ביחס למה שנתבע לצריכה בפועל וכי "תביעת המזונות... אינה סבירה בעיני
13 ונגועה בחוסר תום לב".
14 האם לא הצליחה להוכיח את רמת המזונות לה עתרה, ובכל אופן סכום המזונות שנקבע הינו
15 על הצד הגבוה ולא על הצד הנמוך המופיע בפסיקה.
16

הטיעונים ואשר הוצהר בבית המשפט

17
18 9. בקדם הערעור טענה האם כי היא מתגוררת באותה דירה ב בת 3 חדרים
19 ומשלמת 3,150 ₪ שכר דירה אולם בהמשך ציינה כי האב הוא זה שאמור לשלם וכי היא
20 אמורה להתפנות יחד עם הילדה . כך גם התייחסה וטענה כי בית הדין
21 הרבני פסק כי על האב לשלם את כל הקשור לשכר הדירה ואחזקתה.
22 האם אישרה כי אכן היא אולם ידוע כי לא מרוויחים מכך וכי בתחום
23 לא מרוויחים אלא אם יש משקיע. גם במסגרת זו ולשאלה למה אינה עובדת השיבה
24 כי לא השתלבה בשוק העבודה 5 שנים וכי גם בלשכת התעסוקה לא מצליחים למצוא לה
25 עבודה. בהתייחס להשכלתה ציינה כי אכן סיימה לימודיה ואף אולם
26 מדובר לפני 10 שנים, וכי אין לה את הכישורים והידע דהיום. עוד טענה כי עשתה
27 מאמצים למצוא משרה של מזכירה או פקידה אבל אינה מצליחה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 16-01-46291 פלונית נ' פלוני

9.10.17

1 ב"כ המערערת הדגיש כי היה על בית משפט קמא להידרש לאי המצאת מסמכים אודות
2 השתכרות האב, וזאת גם במסגרת המתווה הדיוני. עוד נטען כי בית המשפט פסק פחות
3 מאשר הציע ב"כ האב.
4 מנגד האב הצהיר כי כל מה שנפסק שולם על ידו תוך שהוא מפנה לפסיקת בית הדין הרבני
5 לפיה לא חויב לשלם את אשר האם טענה וכי במסגרת מו"מ לגירושין בהם הוא חפץ אכן
6 הוצעו הצעות על ידו תוך שהוא מדגיש כי מזה שנה וחצי הוא חפץ להתגרש ואינו בבית. כך
7 גם התייחס להכנסותיו וטען כי הוא מרוויח 11,500 ₪ נטו והברוטו הוא כ-20,000 ₪
8 וכשהוא גר אצל הוריו.
9 ב"כ המשיב הפנה לכך שהוגש דו"ח רו"ח ביחס להכנסות בשנת 2014 וכי בית המשפט התיר
10 למשיב לצרף לסיכומיו את פנקס המקדמות לשנת 2015 וכשב"כ האם דאז לא התנגד לכך.
11 כך גם הסביר כי בחודש דצמבר 2014 קיבל המשיב עבודה מרוכזת אשר יש בה להסביר את
12 אשר טענה האם בכל הקשור לכספים שנכנסו לחשבון הבנק.
13
14 10. בדיון בערעור חזר ב"כ האם על טענתו כי האב לא צירף את הדו"ח השנתי לשנה
15 הקודמת וכי גם אם הייתה הסכמה דיונית הרי הוראות התקנות גוברות וכשלשיטתו סך של
16 1,450 ₪ אינו מתאים למי שמרוויח מעל 14,000 ₪. עוד טען כי לאור חוסר יכולתה הכלכלית
17 של האם הילדה אינה הולכת לצהרון וכי אין לה יכולת לשלם את חלקה "במחציות" ושוב
18 חזר והפנה להסברה של האם מדוע אינה עובדת וכי למעשה גם לא עבדה בעת החיים
19 המשותפים.
20 תוך כדי הטיעון של בא כוחה התפרצה האם וציינה כי אינה מסוגלת לגדל את הילדה, שיקחו
21 ממנה את הילדה וכי לא מסתכלים על טובתה וכי החשמל אף נותק.
22 ב"כ האב הדגיש כי בעת הדיון בבית משפט קמא, מדובר היה בילדה בת 3.5 שנים ועל כן לא
23 מדובר במשפט "רצח" אלא בסוגיה ספציפית וכך גם התייחסו ב"כ הצדדים בטיעוניהם.
24 לשאלת בית המשפט אם לא היה מקום לפסוק מעבר לסכום המינימלי של 1,450 ₪ בסכומי
25 השתכרות גבוהים וכשמשך התקופה עד שנפרדו האישה לא עבדה, השיב כי אין מקום לשנות
26 מהסכום שנקבע. יתר על כן בנסיבות דן עבדה האם 1 , גם אם מדובר
27 בתקופה קצרה וזאת בחודשים , עובר לפירוד ולא בכדי הפסיקה
28 עבודתה. כך גם הפנה לחקירתה הנגדית אודות זכאותה לקבל הבטחת הכנסה ותשובתה כי
29 אכן לשם קבלתה זקוקה היא ללכת להירשם ולא עשתה כן וכך גם טען כי השיבה אודות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 16-01-46291 פלונית נ' פלוני

9.10.17

1 והיותה של
2 קבע בית המשפט כי רב הנסתר על הגלוי בכל הקשור להכנסותיה, וכשמדובר בקביעה של
3 הערכאה הדיונית וכאשר האם עמדה על דוכן העדים ונחקרה. יתר על כן לשיטתו בית משפט
4 קמא עשה עמה חסד לאור כתב התביעה שאין בו מאומה ואף אמירות סותרות.
5 בהתייחס למדור, מדובר בשליש וזאת בהתאם לדירה שהצדדים התגוררו ערב הסכסוך,
6 דהיינו בשליש מסכום של 3,200 ₪ בדיוור בר השגה. עוד תמה ב"כ האב, הכיצד תממן האם
7 דירה בסכום גבוה יותר אם אינה מסוגלת לממן את האמור.
8 בכל הקשור להסדרי השהייה הסביר ב"כ האב כי קיימים הסדרים שכאלו וכשמדובר בלינה
9 אחת באמצע השבוע ובנוסף שהות של שהייה אחר הצהריים וכן כל סוף שבוע שני, הסדרים
10 שנקבעו לאחר התערבות בית הדין הרבני.
11 בהתייחס לנסיבות אותן טענה האם, נטען כי האב הוא זה ששילם בפועל דמי שכירות לכל
12 התקופה, הואיל ואביו חתום על החוזה וכי נוצר חוב שנפרע על ידו.
13 ב"כ האם הסביר כי האם עבדה חודשיים וחצי בלבד ופוטרה וכי נושא הבטחת ההכנסה
14 נמצא בערעור בבית הדין לעבודה ובנוסף כי החוזה לדיוור בר השגה מסתיים בשנת 2018.
15 האם עצמה תיארה את מצבה הכלכלי הקשה ואף צמצום באוכל וכי אף לרופא אינה יכולה
16 לקחת את הילדה.
17 לבסוף יש להפנות לדברי האב שאישר שאכן משנת 2011 עת נישאו ועד שנת 2015 האם אכן
18 לא עבדה אלא לשיטתו על ה שלה וכי אכן הוא מימן את צרכי המשפחה אולם תוך
19 לקיחת הלוואות וכי אכן לאור רצונה של האם לנסוע לחו"ל נסעו בתקופה האמורה 4 פעמים
20 לחו"ל.
21

דיון והכרעה

22
23 11. נקדים ונציין כי בית המשפט שלערעור, ככלל אינו נוטה להתערב בגובה דמי המזונות
24 שקבעה הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים, ראו כבי המשנה לנשיאה, השופט
25 רובינשטיין בבע"מ 2375/17 פלוני נ' פלוני (7.6.17), בע"מ 8915/15 פלוני נ' פלונית
26 (27.1.16), וכן בבע"מ 4589/05 פלוני נ' פלונית (21.11.05).
27
28 12. האמור יפה ביתר שאת, בעת שמדובר בקביעות עובדתיות של הערכאה הדיונית, אשר
29 שמעה את הצדדים ובחנה את החומר שהוגש על ידו, ועל אחת כמה וכמה בעת שמדובר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 16-01-46291 פלונית נ' פלוני

9.10.17

1 בהסכמה למתווה דיוני שמהותו, הסתמכות על עדות הצדדים עצמם והמסמכים שצורפו,
2 ומבלי להביא ראיות נוספות.
3 משכך, אין מקום במסגרת הערעור להידרש לחומר שלא עמד בפני בית משפט קמא או
4 לטענות שלא נטענו בפניו, כפוף לאשר אירע לאחר מתן פסק הדין.
5
6 13. למעשה, האם משיגה על שלושת הרכיבים, הנדרשים לפסיקת מזונות, כאשר בכל
7 אחד מהם נטען על ידה כי טעה בית משפט קמא, אולם ככלל אין מקום לקבל השגותיה,
8 כפוף לאשר יפורט להלן.
9
10 14. לא בכדי ציין בית משפט קמא כי רב הנסתר על הגלוי, בכל הקשור להכנסותיה של
11 האם לאור שבבעלותה וכך גם היותה :. אין חולק אודות קיומו של
12 שלכאורה מקצועי הוא כולל השקעה בו, וקשה לקבל את הטענה כאילו
13 משך כל השנים לא הייתה הכנסה כלשהי או הכנסה זניחה בלבד. במיוחד, בעת שניתן היה
14 להביא גורמים הקשורים , אשר יכולים היו לאשש את טענותיה של האם.
15 אכן, לאור המתווה הדיוני לא הובאו ראיות, אולם מעת שהצדדים הסכימו כי הפסיקה תהא
16 לפי המתווה, אזי חשוף כל צד, להתרשמות בית משפט מעדותו ופסיקה בהתאם לאשר הוגש
17 לבית המשפט, על כל המשתמע מכך.
18 יוער, כי דומה שהמקרה דנן, מעורר את השאלה, האם אכן היה מקום ללכת "בדרך
19 הקצרה", כאשר בסופו של יום מתברר שמדובר "בדרך ארוכה".
20 גם ביחס לרכיב הכנסות האב ולרבות לאור המתווה הדיוני, פסק בית המשפט קמא את אשר
21 פסק אודות השתכרותו של האב. עם זאת, גם כעולה מדברי בא כוחו בעת הדיון, הרי יכול
22 והאב כעצמאי יקבל פרויקטים אלו או אחרים, אשר יהיה בהם כדי להגדיל הכנסתו, וכפי
23 שאירע בחודש דצמבר 2014.
24 יתר על כן, גם אם נטלו הצדדים הלוואות, ניתן להיווכח גם מדברי המשיב כי רמת החיים,
25 לא הייתה רמת חיים נמוכה במיוחד.
26 מכאן לרכיב של צרכי הילדה וקביעות בית משפט קמא, אודות טענותיה של האם בנושא זה,
27 תוך שבית המשפט דוחה את הנטען על ידה ואף קובע שלמעשה לא הוכיחה תביעתה, וזאת
28 בלשון המעטה, ולכן ולא בכדי בחר בית המשפט לפסוק את אשר פסק.
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 16-01-46291 פלונית נ' פלוני

9.10.17

15. עם זאת, בסופו של יום, גם ערכאת הערעור נדרשת לבחון את הנסיבות, ובעיקר
בחינת טובתה של הילדה.
מדברי האם, עולה שהאם נקלעה, לכאורה, למצב לא קל וגם אם קשה להבין הכיזב לא
מצאה עבודה כטענתה משך כל התקופה מאז הפרידה בין הצדדים, עדיין יש מקום לבחון את
הדברים בהיבט של הילדה, על צרכיה.
אכן, האם לא הוכיחה תביעתה כדבעי, אם בכלל, ועל כן בית המשפט פסק בהתאם לפסיקה
הנהוגה בנסיבות שכאלו, אך זאת תוך הנחה שאכן האם משתכרת ויהיה ביכולתה לממן את
אשר נצרך לילדה מעבר לאשר הוטל על האב, לרבות תשלום המחציות. דומה, כי לפחות לעת
הזו אין הדברים כן, וכך גם לכאורה לא קיים חיוב במזונות אישה, בבית הדין הרבני, ובאופן
שהאם נצרכת לשלם או תיאלץ לשאת במלוא שכר הדירה.
מנגד אין מקום להתעלם כליל מיכולת השתכרותה של האם, ואף השתכרותה בפועל בעבר.
בנסיבות שכאלו, סבורני כי ב"מבט על" ובדומה לאשר הוצע עוד במסגרת קדם הערעור, יש
מקום להוספת סכום של 150 ₪ לחודש. אמנם לא מדובר בסכום משמעותי, אולם מאידך
דומה כי יהיה בסכום זה, לשקף בנסיבותיו של המקרה דן, את אשר יש מקום לחייב את
האב במזונות הילדה.
כך גם סבורני כי יש להגדיל את תקרת שווי השכירות, לסכום של 4,000 ₪, במקום הסכום
של 3,200 ₪ שקבע בית משפט קמא ובהתחשב בדיוור בר השגה, כאשר יש מקום לאפשר
לאם, ככל שהמצב יאפשר גם שכירת דירה בסכום דלעיל.
16. יוער כי לא בכדי עוד בעמ"ש 1057/09 ש.ת נ' ד.ג (17.10.10), מצאתי לנכון לציין כי
"ובצדק, ציין בית משפט קמא שני גורמים לתוספת ראויה לאותו סכום מינמאלי – האחד,
השינויים משך השנים בשיערוך אותן הוצאות מינימאליות והשני יכולתו הבלתי מבוטלת
של המשיב" וכן בהמשך פסק דין זה "דומה כי הגיעה העת להעלות את סכומי הסף אשר
נקבעו בפסיקה, אולם לפני שנים רבות" וכן ההתייחסות של כב' השופט דנציגר בבע"מ
8542/10 פלוני נ' פלונית (29.12.10).
ייתכן ואכן הגיעה העת לעריכת שינוי נוסף בעת קביעת סכום המזונות ההכרחיים ובמיוחד
לאור הצרכים שהתווספו, כגון כל הקשור באמצעי התקשורת השונים והמחשוב, אשר ניתן
לראות בהם, כיום כצרכים הכרחיים.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עמ"ש 16-01-46291 פלונית נ' פלוני

9.10.17

- 1 אולם, אף מבלי לקבוע מסמרות בדבר לעת הזו, כפי שצויין לעיל, יש מקום לבחון את כלל
2 הנסיבות ואזי להידרש במקרה קונקרטי להגדלת אותו סכום הנהוג, וכמפורט לעיל.
3
4 17. החיוב הנוסף יחול ממועד הגשת התביעה ובאופן שבמקום הסכום של 1,450 ₪ יבוא
5 הסכום של 1,600 ₪ כאשר הפרשי העבר בגין המפורט לעיל ישולמו ב-4 תשלומים.
6 כך גם במקום תקרת שווי השכירות כפי שקבע בית משפט קמא יבוא הסכום של 4,000 ₪.
7 שאר רכיבי פסק הדין על כנם.
8
9 18. נוכח קבלת הערעור באופן חלקי בלבד כל צד יישא בהוצאותיו והמזכירות תחזיר
10 למערערת את הפיקדון שהפקידה באמצעות בא כוחה.
11 כך גם תמציא המזכירות העתק מפסק הדין לב"כ הצדדים.
12
13
14
15

16
17

18 ישעיהו שני, שופט, סג"נ
19 אב"ד

20 השופט ד"ר קובי ורדי, סג"נ:

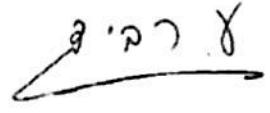
21 אני מסכים.

22
23
24

25 ד"ר קובי ורדי, שופט, סג"נ

26 השופטת עינת רביד:

אני מסכימה.

27
28

29 עינת רביד, שופטת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים

עמ"ש 46291-01-16 פלוגית נ' פלוני

9.10.17

1

2

3

4

הוחלט בהתאם לפסק דינו של השופט שנלר.

5

ניתן היום, י"ט בתשרי תשע"ח 9 באוקטובר 2017.

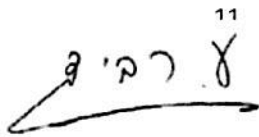
6

7

8

9

10

¹¹

15

עינת רביד, שופטת

ד"ר קובי ורדי,
שופט, סג"נ

ישעיהו שנלר, שופט,
סג"נ
אב"ד

16

17